

1

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„...a nenechte se zase zapřáhnout...“

(Gal 5,1)

Úvodní slovo

Milí farníci,

po asi nejdelších prázdninách v historii povinné školní docházky jsme opět začali „fungovat“ jako dřív. Děti zas vstávají do školy (a vy spolu s nimi), v kostele nově začala příprava na první sv. přijímání i nedělní katecheze pro předškoláky, na faře svou činnost obnovila nedělní kavárna i páteční modlitby matek a nadějně to vypadá také s našimi biřmovanci, kteří když nebudou biřmováni na Svatého Ducha, tak aspoň na sv. Václava.

Přestože za to vše děkuji Pánu Bohu, doufám zároveň, že ne všechno

se vrací do starých kolejí. Nejenom proto, že hrozba nákazy trvá, a tak je pořád třeba být opatrní a plní ohledu na druhé, ale hlavně proto, že zkušenost karantény nás mohla naučit, co je opravdu důležité.

Přeji tak sobě i vám, abychom i ve školním roce měli čas na Pána Boha, na sebe a na své blízké. A v naší farnosti abychom dávali pocítit Boží lásku jeden druhému a taky každému, kdo k nám třeba jen náhodně přijde. Ať nás roušky učí nezajímat se tolik o vnější vzhled, jako spíš o to, co si kdo nosí v srdci a co mu my ze svého můžeme dát. Za to se modlím a k tomu vám žehnám.

o. Martin Hönig

Informace

- **Mše sv. pro děti** jsou od 1. září vždy v **úterý** od 17.30 hodin. Od 16.30 probíhá nácvik dětské scholy. Programy pro předškolní děti (2–5 let) běží také každé úterý od 16.45 do 17.15, tedy před dětskou mší v době nácviku scholy. Společně si budeme v sakristii vykládat příběhy z Bible, o svatých, zpívat a tvořit.
- Od neděle 6. září při mši sv. v 9 hodin opět probíhají **katecheze pro předškolní a mladší školní děti**. Scházíme se na začátku mše v sakristii. Všechny srdečně zveme!
- **Pravidelné adorace** jsou opět ve čtvrtek od 16 do 17.15 a v neděli od 18 do 18.30 hodin.
- **Farní kavárna** je vám otevřena vždy v neděli po latinské a „deváté“ mši svaté, tedy cca od 9 do 11.30 v prvním patře fary Lidická 6.
- **Příprava na první svaté přijímání** byla znovu zahájena 6. září. Probíhá každou neděli od 10 hodin v sakristii. Bude zakončena svatou zpovědí dětí v sobotu 31. října v 15 hod. a prvním svatým přijímáním 1. listopadu při nedělní mši svaté v 9 hod. Těší se na vás o. Martin Hönig, tel. 731402647, martinhonig2846@gmail.com.
- **Modlitební večer pro všechny**, vedený komunitou Emmanuel, se koná

vždy první pátek v měsíci od 19 hod. v kostele. V průběhu je nabízena svátost smíření a přímlovná modlitba.

- **Mše svaté pro mladé** vedené komunitou Emmanuel se tento školní rok konají vždy třetí středu v měsíci od 19 hodin.

- Maminky, které by se rády zapojily do našeho **společenství Modliteb matek**, můžou kdykoliv kontaktovat Veroniku Papouškovou (veverunka@gmail.com). Scházíme se každých 14 dní v pátek dopoledne od 10 hodin na faře na Lidické 6.

Všechny zveme na **farní výlet**, který proběhne v sobotu 3. 10. Trasa bude krátká (do 10 km) a přizpůsobená dětem. Cestou si zahrajeme hry a na závěr si opečeme špekáčky. Bližší informace budou brzy k dispozici na nástěnkách a v ohláškách.

- **Schůzky skautů a vlčat** 40.oddílu působícího v naší farnosti jsou od 16 hodin na faře Lidická 6. Skauti se schází v úterý a vlčata ve čtvrtek. Vítání jsou všichni kluci, kteří letos půjdou alespoň do první třídy.

- **V sobotu 12. září** se uskuteční **výlet pro mládež** z naší farnosti ve věku od 13 do 19 let. Sraz je v 9.30 před kostelem ve Vranově, předpokládaný návrat do Brna je v 18 hod. Zvou kaplani Jan a Martin.

- **V neděli 20. září** se od 10.15 do 10.45 uskuteční v zadní místnosti v kavárně

na faře **setkání ministrantů** ve věku od 6–15 let s novým panem kaplanem. Jsou vítáni i noví zájemci o tuto službu v naší farnosti.

- **Svátost biřmování** by měl našim biřmovancům udělit otec biskup při mši svaté o slavnosti sv. Václava v pondělí 28. 9. v 9 hodin.

- **V sobotu 3. října** se uskuteční 3. ročník ekumenické pouti s názvem **Pojďme spolu**. Začátek pouti je v 8.45 v Hustopečích a společně dojdeme do Klobouk u Brna asi mezi 16–17 hodinou. Trasa je dlouhá 17 km, není nijak náročná. Přihlášky a bližší informace na www.pojdme-spolu.cz nebo u pana kaplana Jana.

- **Výuka náboženství** začne v říjnu: Na faře (Lidická 6) ve středu od 15.00 pro starší děti (5.-9. třída), od 15.50 pro mladší děti (1.-4. třída), učí Martin Hönig.

Na ZŠ Antonínská ve čtvrtek od 14.00 do 14.45, učí Martin Hönig.

Na ZŠ Kotlářská v pondělí od 16.00 do 17.00, učí Hana Švábová.

- **Kurz uvedení do křesťanského života** (katechumenát) začne 13. října a bude probíhat každé úterý od 19 hod. na faře (Lidická 6). Kurz je určen pro dospělé dosud nepokřtěné anebo takové, kteří víru nepraktikovali a chtějí s tím začít. Pokud takové lidi znáte, povzbud'te je, prosím.

Rozhovor s otcem Janem Pavlíčkem

Milý otče Jene, srdečně Vás vítáme v naší farnosti a těšíme se na vzájemnou spolupráci. Čekají Vás jistě i úkoly nelehké, neboť farnost je velká, doufáme však, že rozhovor do „Tomáška“ bude spíše příjemným zpestřením.

První dotaz je klasický: odkud pocházíte a něco o rodině, ve které jste vyrůstal.

Pocházím z nejhezčího města v České republice, kterým je Telč. Mám dva starší bratry a jednu sestru, která je starší o pět minut, takže pocházím z dvojčat. Mamka a taťka jsou už důchodci z Vysočiny a oba celý život pracovali na poště.

Nešel jste studovat bohosloví hned po maturitě. Co jste tedy vystudoval a kde jste pak pracoval?

Po střední ekonomické škole jsem šel pracovat do Brna. Rok jsem pracoval v Králově Poli v Lidlu, jako zástupce vedoucího, a poté pět let na biskupství na Diecézním centru mládeže, které jsem několik let vedl a k tomu jsem dělal ještě jednatele neziskové organizace Petrov, z.s.

Vaše povolání ke kněžství uzrávalo postupně nebo jste se rozhodl na základě nějakého konkrétního podnětu?

Moje povolání uzrávalo postupně. Nezevila se mi Panna Maria ani Pán

Ježíš a neřekli mi, že bych měl být knězem, ale opravdu to bylo postupné rozhodnutí, které je vymodlené od mnoha lidí. Zásadní rozhodnutí, kdy jsem si opravdu řekl, že to půjdu zkusit, bylo při světovém setkání mládeže v Riu, které jsem si pak ještě potvrdil při velikonoční vigílii v Římě v bazilice sv. Petra.

Jak vzpomínáte na studia v olomouckém semináři. Které předměty jste měl rád?

Vzpomínky jsou ještě velmi čerstvé, občas se přistihnu, že bych se měl někde hlásit nebo něco ohlašovat, a pak si uvědomím, že nemusím. Jinak vzpomínám velice rád možná zvláště na poslední ročník, kdy jsme si to s některými bohoslovci opravdu užili a myslím, že i pěkně prožili.

Mnozí bohoslovci studují též v Římě. Je to jistě důležitá zkušenost. Byl jste také vyslán „do světa“ na zkušenou? Co Vám to přineslo a jaké byly Vaše pocity po návratu, (přece jenom je tu jistý rozdíl)? ☺

V Římě jsem mohl prožít krásný rok studia a života. Nejvíce mě asi oslovila univerzalita církve, bylo zajímavé poslouchat spolužáky z Číny nebo Kazachstánu či Ázerbájdžánu, jak vyprávějí o fungování a problémech církve. V tomto kontextu si člověk uvědomí, že ČR není pupek světa, natož církve a že problémy s restitucemi jsou v porovnání s problémy ve světě vlastně dost malicherné.

Byl jste rád, když jste se dozvěděl, že jdete k nám k Tomáškově? Nebo tam byly i jisté obavy? (Mimochodem je to dobrá škola – dáváme svým duchovním pořádně zabrat. ☺)

Byl jsem samozřejmě rád a těším se na všechna setkání. Ač jsem žil šest let v Brně, tak jsem nikdy u Tomáška na mši nebyl. ☺ Možná je to vlastně dobře, protože nemůžu srovnávat a porovnávat, jak se to dělalo před deseti lety, když jsem žil v Brně.

Kněžím mnoho volného času na koníčky obvykle nezbyvá. Což neznamena, že se nezeptáme, jaké jsou ty Vaše? Co Vás baví a podaří se Vám někdy vyšetřit si na to čas?

Ač na to nevypadám, rád sportuji. Vypadá to, že se podaří jednou týdně chodit večer na malou kopanou, a kdyby k tomu vyšlo ještě jednou týdně si jít zaběhat a vyblbnout na squash, bylo by to vynikající.

Co byste vzkázal čtenářům „Tomáška“?

Těším se na různá setkání a doprovázení jak v těžkých, tak i radostných situacích našich životů. Moc Vás prosím také o modlitbu za nás kněze tomáškovské farnosti, abychom nebyli kněžími, kteří jsou jenom obřadníky, ale abychom byli kněžími služebníky.

Moc děkujeme za rozhovor a budeme na Vás myslet v modlitbách.

Rozhovor zaznamenala

Marie Sojka Veselá

Desatero Božích příkázání

Milí farníci a čtenáři Tomáška, jsem rád, že se i touto formou můžeme potkávat. V průběhu celého roku, bych se chtěl spolu s vámi více zamyslet nad Božím zákonem – Desaterem.

V jednoho Boha věřití budeš, je známá fráze, kterou jsme se učili jako děti a kterou také předáváme dál. Co se ale ovšem za touto větou skrývá?

Když se podíváme do SZ, kdy Bůh předal Desatero Mojžíšovi, dočteme se, že první příkázání zní: *„Já jsem Pán, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného boha mimo mne. Nezobrazíš si boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit.“* (Ex 20,2-5)

Hospodin Bůh nás všechny lidi stvořil a každého z nás stvořil jako velmi dobrého. On nechce, abychom se klaněli něčemu nebo někomu jinému než svému Stvořiteli, jak čteme v knihách Starého zákona. Hospodin je žárlivý Bůh, on vyvedl svůj lid z otroctví a nechce, aby se jeho vyvolený národ zpronevěřil nějaké modle. Když vyslovíme slovo Bůh, uznáváme tím Boha jako bytost

a osobu, která se nemění a je dokonale spravedlivá, proto v sobě první příkázání zahrnuje tři božské ctnosti – víru, naději a lásku. Kdo by takového Boha nemiloval, kdo by v něj nevěřil a kdo by v něho nedoufal? Úkony víry, naděje a lásky se uskutečňují v modlitbě. Modlitba je nezbytnou podmínkou právě proto, abychom dokázali zachovávat Boží příkázání.

První příkázání porušíme tím, když si zvolíme za Boha ve svém životě někoho nebo něco jiného – peníze, kariéru, sex, svoji manželku/manžela, děti, alkohol, ... První příkázání také porušíme různými pověrami, návštěvami kartárek, vyvoláváním duchů zemřelých, uchýlením se o radu k různým horoskopům, věštěním z ruky, sledováním věšteckých pořadů v televizi a jinými dalšími formami věštění a magie. Oproti tomu, pravidelná, každodenní modlitba, přijímání svátosti, vzdělávání se ve víře, četba duchovní literatury jsou prostředky, skrze které lépe poznáme Boha a to, jak nás nekonečně miluje.

Přeji nám všem, ať opravdovou a trvalou Boží lásku zakoušíme každý den ve svém životě a nemusíme si milujícího Boha nahrazovat nějakou modlou.

o. Jan Patty Pavlíček

Z farní charity

Drazí farníci!

Zdravíme vás po prázdninách a doufáme, že jste si odpočinuli a prožili čas volna s Pánem.

Na začátku prázdnin jsme předali Charitě Služby Brno peníze na tento účel:

Chráněné bydlení	3 000 Kč
------------------	----------

Po prázdninách jsme potom věnovali z vašich štedrých darů prostředky těmto organizacím:

LL - likvidace lepry	5 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty, podpora osob s postižením v rozvojových zemích	5 000 Kč

V průběhu prázdnin byl ukončen provoz stanového městečka pro bezdomovce na Střeláku. Nocleh a jednoduché ubytování tam byly poskytnuty najednou až 50 klientům a určitě byla tato služba pro ně přínosem. Charitě se podařilo některým z nich sehnat bydlení, případně je zkontaktovat s lidmi, kteří jim mohou poskytnout další pomoc.

Ať je nadcházející školní rok pro vás radostný, naplněný a přinese vám nová zajímavá setkání.

Dobrovolníci farní charity

Fond PULS

Koncem září fond PULS slaví své třetí narozeniny. Při této příležitosti bych se rád podělil o radostnou skutečnost, že již zhruba každý desátý návštěvník nedělních bohoslužeb v naší diecézi je také donátorem. Zároveň bych chtěl poděkovat za veškerou Vaši podporu. Dary donátorů v loňském roce přesáhly deset miliónů korun. Mám také radost z toho, že během koronavirové pandemie jste PULSu zachovali přízeň a že i navzdory nepříznivým okolnostem se naše velká rodina malých dárců nadále rozrůstala. Věřím, že brzo přivítáme šestitisícího donátora.

Donátorství je totiž výraznou pomocí pro farnost, protože dary donátorů pomáhají snížit příspěvek (cca 40 Kč měsíčně za dospělého farníka), kterým se farnosti podílí na zajištění mezd kněží v naší diecézi. V některých farnostech dary donátorů dokonce tento podíl již zcela pokryjí.

Od letošního roku již nebude vyhlášována sbírka na účely PULSu. Využijme této příležitosti k tomu, abychom se naučili darovat i jinou formou (např. převodním příkazem, inkasem – SIPO). Nejedná se jen o změnu technickou, ale o změnu zažitých zvyklostí.

Zkusme udělat krok od „příležitostného darování na nějaký účel“ k rozhodnutí pro „pravidelný dar“. A to vyžaduje změnu našeho smýšlení. A právě k této změně smýšlení vás chci pozvat. Věřím, že se to postupně bude dařit a osvojíme si dárcovskou mentalitu, se kterou se setkáváme u křesťanů v jiných evropských zemích.

*P. Mgr. Pavel Kafka
správce fondu PULS*

Skautský tábor Maraton 2020

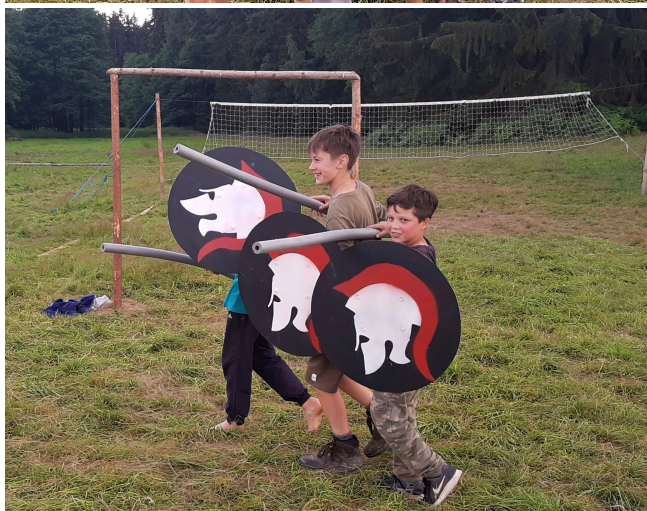
Po dlouhé době konečně zase všichni pohromadě a spolu. Několik předchozích měsíců nám příliš nedovolilo se navzájem potkávat, takže jsme se přirozeně o to víc těšili. Netrvalo dlouho a město za okny vlaku zmizelo, dvoutýdenní pobyt s nejlepšími kamarády mohl začít. Mezi

starými známými se objevovaly i nové tváře. Někteří s námi jeli na svoji dokonce úplně první akci, nicméně to pro nás nepředstavovalo žádnou překážku, a tak jsme se už ve vlaku všichni seznámili.

Ani úvodní deště, ani voda v celé kuchyni nás nezviklala. Část z nás dokonce hned po vybalení svých věcí

do stanu odjela pomoci holčičímu oddílu Severek s jejich stavbou táboru. Zahajovací oheň tedy proběhl bez větších potíží a hned druhý den už začaly programy a hry. Časem se i slunce rozhodlo vykouknout a pozdravit nás.

Kluci se tak mohli bez zábran vžít do kůže antických Řeků a bránit se rozpínavé Persii. Podpořili povstání jednotlivých řeckých Polis a bránili svoje pobřeží. Utkali se třeba u Marathonu jako Hoplité na souši, nebo stejně tak u Salamíny na palubě svých triér a konečně definitivně zvítězili nad Peršany u Platají. Po

celou dobu vzájemně soupeřili v roli Athén, Sparty nebo Rhodosu o titul nejvýznamnějšího městského státu. Stejně tak mohli kluci jako jednotlivci plnit zkoušky jako držení hladovky, sebeovládání se, odvahy, ale třeba i řecké abecedy. Získali si tak například právo nosit svůj vlastní štít, znak pravého válečníka.

Jak Persie, tak Řecko byly dlouhým soupeřením unaveny. Podobné se dalo říct snad každý večer o vedoucích, ale (k našemu překvapení) stejně tak i o dětech. Očividně jsme tedy všichni vložili do tábora veškeré své síly a dle mého se nám i proto opravdu

povedl. Přes noční hlídky, přepady, společné mše, hlasité zpěvy u ohně, výlet údolím Doubravy, slaňování, nebo i vodní bitvy u hrázky. Mohl bych pokračovat dál a dál přes stavbu pece, až k sedmihodinovému stání na dřevěných špalcích a stále by spousta příhod nebyla zmíněna.

Proto děkujeme všem, co se s námi rozhodli jet a co tábor vůbec umožnili. Naší velkou nadějí je, že se zase všichni potkáme dřív, než za dlouhého půl roku, ale třeba už od září na pravidelných schůzkách, ať už pro skauty nebo mladší vlčata. Budeme se na vás těšit, až si zase odpočatí sdělíme všechny zážitky z léta a vrhneme se na vytváření zase těch nových.

P. S.: Vítáme mezi sebe samozřejmě i nové kamarády, pro zájemce je možnost zjistit bližší info buď na farních stránkách, nebo napsáním na email: tomas.konzal@seznam.cz, nebo se osobně po nedělní mši v devět doptat někoho z vedoucích v sakristii.

Tom Zaida Konzal

Tábor rodin „Indiáni“

I když jsme na jaře v době karantény počítali s různými scénáři, nakonec proběhlo i letos o prázdninách na tábořišti kousek od Lučice hned několik akcí, včetně našeho tábora. Během posledního roku počty táborníků rozšířila malá Miriamka a náš Vítek, takže jsme měli o noční zábavu opět postaráno.☺

Celý týden jsme se snažili najít indiánský poklad, který před námi ukryli staří členové kmene Navahů. Nebyla to ale vůbec jednoduchá cesta! Za různé nově nabyté dovednosti děti získávaly barevná pírka do svých čelenek. Nejprve jsme se vrhli na výrobu indiánských triček, potom jsme se naučili základy šifrování i vaření a odvahu děti prokázaly při nočním výletu za šamanem. Mapa, kterou jsme od starého Indiána získávali za jednotlivé úkoly, nás zavedla až k zakopanému pokladu.

Kromě toho jsme zavítali také do obory Žleby, kde jsme obdivovali bílé jeleny i úžasné sokolníky a jejich ochočené dravce (nejpopulárnější byl beze sporu běžící sup). Zbytek času jsme si zpestřili stavěním domečků, střílením z luku, výlety do okolí, tvořením, tančením a zpíváním... prostě tak, jak má každý správný tábor vypadat.☺ Za 7 dní jsme zažili různé rozmary počasí od rozvodněného potoka až po tropické vedro. A děti tak strávily půlku týdne v potoce, který opouštěly jen tehdy, když jim voda přetekla přes holínky. Nečekaně vzácnou návštěvou se pro nás stal náš (dnes již bývalý) kaplan o. Jakub Tůma, kterému jsme poděkovali za všechnu jeho podporu a trpělivost při práci s dětmi v naší farnosti. Nezbývá než doufat, že naše táboření neohrozí příští rok žádná pandemie, a to ani ta kůrovcová.

Veronika Veverka Papoušková

Cyklo–zážitkový pobyt

Letos nás čekala kola v Bohušově nedaleko Osoblahy. Po okolí jezdí úzkokolejka a to o víkendu se vši parádou – s parní mašinkou a roztomilými vagónky. Mysleli jsme si, že to bude pro děti největší zážitek, ale i když si to opravdu užily, mnohým se do paměti vryly i prožitky jiné.

V neděli jsme zjistili, že v nedalekém Rusínu je u kapličky pouť česko-polského přátelství. I když kvůli ochranným opatřením odpadly stánky a kolotoče, nebyli jsme zklamáni. Kaplička vypadala jako nová nebo výborně udržovaná, kázání bylo povzbudivé a mladý varhaník se vyžíval v zajímavých předehrách. Pouť bývá také nazývána „pouť tvarohových koláčků“, a tak jsme si opravdu pochutnali. I maková a ořechová náplň byly vynikající a zkušené pekařky našeho týmu si šly pro recept.

Předpověď počasí pro další dny byla příznivá jen pro vodníky a dle toho jsme upravili program. Pěší túra vedla k nádherné rozhledně, či spíše ke dvěma rozhlednám spojeným můstkem. Než jsme tam došli, byli jsme již zcela mokří a v botách nám čvachtalo bahýnko. Slabší jedinci (např. já) si cestu zkrátili a jen

tiše obdivovali ostatní, kteří ušli dalších 13 km a cestou prozkoumali polorozbořený kostel, což si užily zejména děti. My jsme alespoň v Malých Albrechticích vykoupili všechny čokoládové medaile a večer byly děti dekorovány, neboť jsme měli i stužku s trikolórou.

V úterý jsme putovali po Zlatých Horách. Příroda je tam nádherná, rašeliniště Rejvív (přišla jsem, viděla jsem, uklouzla jsem) a mariánské poutní místo Panny Marie Pomocné (Maria Hilf) s ostatky Jana Pavla II. nás uchvátily. V krásně zrenovovaném kostele bylo sucho a výborná akustika, a tak jsme si i zazpívali. Ve středu již nepršelo, ale nějaká ta překvapení na nás čekala. Např. polská „cyklostezka“. Takové označení si vy-sloužila polňačka zcela podmáčená

deštěm. Jelo se tedy po poli a i tady se kola obalovala bahnem tak, že mezi pneumatikou a blatníkem nebylo již místa a kolo se odmítalo točit. Z pole vedla stráž a když tudy Švára projížděl, zaslechl slabý hlásek: „Pomoc! Pomoc! Pomoc!“ Zajel se tam podívat a stálo to za to. František Drobný (1. třída) obalený bahnem skoro až po kolena a kolo obalené celé. František byl vysvobozen a jeho kladný vztah k Švárovi zpečetěn.

Večerní program byl jasný. Kdo neměl elektrokolo, zajel ke brodu blízke říčky. Elektrokolisté popadli kbelíky a smetáček a z hnědých velocipedů se postupně stávala kola bílá, červená, modrá a jinak zbarvená. Ve středu již bylo počasí pěkné, „kvalitní“ silnice nám však pohodičku zpestřily. My, osazenstvo auta, jsme byly překvapeny značkou „VÝSYPKA

SILNICE“. Bylo to pro nás slovo neznámé, ale dalo se tušit, že bude hůř. Silnice 3. třídy byla zalátovaná a posypaná šterkem. Po pár km nám začaly pískat brzdy a na palubní desce se objevilo upozornění na servis. Dojely jsme cyklisty a majitel auta párkrát obkroužil vísku za intenzivního hvízdání. Zamířily jsme tedy k nejbližšímu servisu, leč cestou hvízdání ustalo: výsypka tj. drobný šterk a prach odpadaly. Sláva! Výsypka si však pohrála i s cyklisty: mnozí z nich několikrát píchli. Nakonec se vždy podařilo kola zprovoznit a dorazit do cíle.

Večer se ujal kytary Sméky a my se vrátili ke starým zapomenutým písňům. Zde se svou pamětí vyznamenal zejména Igor Kyselka. Pro nadšené dějepisce měl Rulík vždy připravenou zajímavou přednášku táhnoucí se do brzkých ranních hodin.

A jestli jsme si to užili? Určitě! Např. když František zjistil, že ujel jen 60 km, kroužil po areálu ještě do noci, dokud to nedotáhl na 65. Inu nerozumné mládí!

Děkuji všem zúčastněným, každý z nich mě něčím obohatil. Za nově vzniklá přátelství jsem velmi vděčná. Díky Pane.

Marie Sojka Veselá

Severky hledají tábořiště

Dívčí skautský oddíl Severek hledá nové tábořiště pro letní stanové tábory, které se konají na začátku července. Kvůli kůrovci nám totiž těsně kolem našeho stávajícího tábořiště zmizely lesy. Ohlížíme se po novém místě, ale zatím jsme nebyly úspěšné. Rády bychom se proto zeptaly, jestli by někdo náhodou nevěděl o nějakém příhodném místě. Podmínkou je louka u lesa s přístupem k vodě. A pokud by ten les byl listnatý a na Vysočině, bylo by to úplně ideální. Děkujeme!

*Za oddíl Severek
Ester Salome Kyselková*

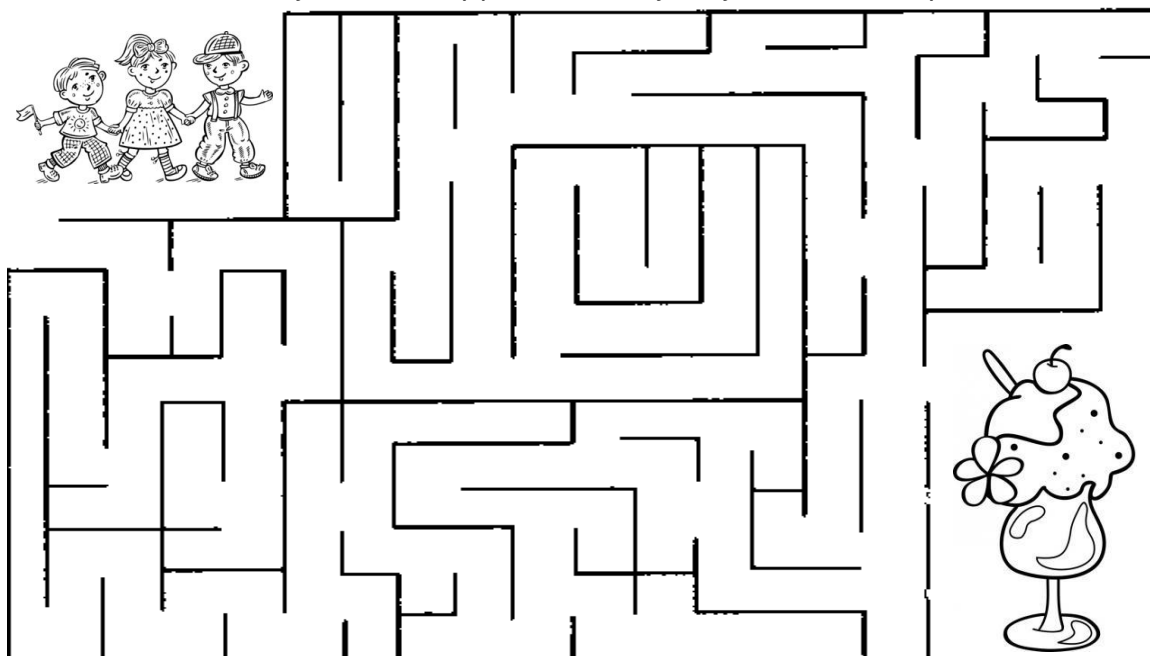
Na tomto místě už nestojí tábor ani stromy.

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

ZMRZLINA. Děti si chtějí dát zmrzlinový pohár. Pomůžeš jim najít cestu do cukrárny?

PRO STARŠÍ

ZOOLOGICKÁ ZAHRADA. Hledej skrytá zvířata. Zbylá písmena čtená po řádcích, tvoří tajenku.

V	E	L	B	L	O	U	D	S	K	E	L	E	L	E	D	Ň	Á	Č	E	K
L	L	E	A	V	N	U	A	O	R	S	E	M	E	D	V	Ě	D	T	S	V
K	U	N	A	A	D	T	T	Ť	Á	É	M	H	S	Z	A	J	Í	C	O	V
A	S	O	A	E	Á	N	E	U	V	C	U	L	Y	A	V	F	A	-	S	A
K	Ý	CH	K	K	U	A	L	B	A	T	R	O	S	D	E	N	A	Č	I	V
Č	R	O	E	O	S	M	R	A	V	E	N	E	Č	N	Í	K	M	R	B	L
O	O	D	K	S	K	Y	É	L	S	T	V	E	V	E	R	K	A	Á	I	E
K	R	O	K	O	D	Ý	L	T	N	P	R	A	S	E	O	S	L	T	I	Ž

albatros
datel
dudek
ibis
kočka

kráva
krokodýl
kuna
labuť
lama

ledňáček
lelek
lemur
lenochod
lyska

medvěd
mravenečník
okoun
prase
rorýs

sysel
velbloud
veverka
vlk
zajíc

želva
žirafa

obrázky: <https://images.google.com/>, <https://cz.pinterest.com/>

Klára Špunt Zelinková

TOMÁŠEK – Zpravodaj při kostele sv. Tomáše v Brně. Vydává Řím.-kat. farnost u sv. Tomáše v Brně, Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ 545 57 22 15, č. účtu: 2200030422/6800, Internet: <http://www.svtomas.net/>
Mons. Jan Mráz – farář, redakce: M. Keprtová, P. Zahradník. Schránka pro el. příspěvky: redakce@svtomas.net, ostatní příspěvky předávejte kostelníkovi. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

NEPRODEJNÉ. Uzávěrka příštího čísla 25. října 2020.